

Dato: 12. november 2015

Mundtlig beretning ved Børne- og Kulturchefforeningens generalforsamling 2015
Ved formand René G. Nielsen

1. Indledning

De sidste par år i BKF har været præget af hårdt arbejde for at levere materiale til den forhenværende regerings reformarbejde.

Et tilbageblik på dette års foreningsarbejde viser, at den politiske situation med en bevidsthed om et valg i år 2015 kom til at præge foreningens arbejde.

Vi har leveret reelt ”rugbrødsarbejde” i arbejdsgrupper om særligt implementering af folkeskolereformen, men ellers har foreningsåret 2014-15 været præget af to andre forhold:

- Der har været skift:
Dels vores eget formandsskifte med rokade i bestyrelsesposterne til følge og dels folketingsvalg med ny regering til følge.
- Det andet forhold har været levering af budskaber med BKF-holdninger til politikere og andre samarbejdspartnere. Vi har gentagende gange opfordret til:
  - At huske intensionerne med inklusion og folkeskolereformen.
  - At få sat dagtilbud på den politiske dagsorden.
  - At holde fokus på, at nedbringelse af fejl i sagsbehandlingen er på sin plads, men man skal også have fokus på effekterne af indsatserne
  - At få bedre sammenhæng mellem de almene tilbud til børn og unge og de kulturelle tilbud – og ikke mindst at kulturen har sin egen værdi
  - Og endelig har vi talt for, at ledelse ikke kun er styring på opstillede mål. Ledelse udøves i sammenhængende dialoger.

Vi i BKF ved, at vores holdninger er et udtryk for, at vi er i den særlige position, hvor vi kan koble virkelighedens behov sammen med store ambitioner på børn og unges vegne.

Den position har BKF under tidligere foreningsnavne haft i 50 år. Og fremtiden kalder på endnu større sammenhæng mellem politik og praksis. Det er det felt, som vi, BKF’s medlemmer arbejder i hver eneste dag. Derfor er BKF’s stemme også central fremadrettet i dialogen om udviklingen af vores fagområder og hele den offentlige sektor.

På trods af 50 års veludført arbejde, så kan vi ikke læne os tilbage. Det viser årets budskaber fra BKF.

BKF har derfor også i år arbejdet på høj tryk, og ikke mindst på grund af de to markante skift i løbet af foreningsåret.

2. Skift:

Vi var ikke kommet langt ind i år 2015, før årets første vigtige skift indtræf i foreningen.

Midt i februar meddelte foreningens formand Eik Møller, at han have fået andet arbejde som kommunaldirektør, og da kommunaldirektører ikke er berettiget til medlemskab af BKF, så måtte han trække sig som formand.

På bestyrelsesmøde den 6. marts lavede bestyrelsen derfor en ny konstituering, hvor suppleant Jan Henriksen trådte ind i bestyrelsen og overtog formandsposten i skolenetværket, Flemming Olsen blev næstformand, og jeg blev formand for BKF.

Det synes næppe af meget ude fra, men da vores arbejde i høj grad er bundet op på personligt kendskab og gode relationer, så krævede det en ekstraordinær indsats i en periode for både skolenetværkets og bestyrelsens arbejde.

Det blev leveret, og i dag er vi rigtigt godt kørende i alle vores samarbejdsrelationer.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige Eik Møller mange tak for indsatsen i BKF, både som formand for skolenetværket og formand for BKF. Eik ydede en kæmpe indsats for BKF.

Årets andet skift og for de fleste nok langt vigtigere skifte, begyndte allerede ved daværende statsminister Helle Thorning-Schmidts nytårstale. Den blev optakten til en meget lang valgkamp. Det betød reelt set, at hele statsadministrationen i sen vinteren, foråret og forsommeren på vores faglige områder arbejdede meget afventende.

Så kom valgkampen med ny regering, nyt regeringsgrundlag og nye ministre til følge, og derefter kom sommerferien.

I BKF var vi på tæerne i hele forløbet.

Vi foreslog et ministerium for hele børne- og ungeområdet, så der fra Christiansborg kunne arbejdes mere i sammenhænge og på tværs – både fra 0 til 18 år, men også mellem det specialiserede område og almenområdet. Helt på linje med de ambitioner vi arbejder for, og den organisering vi arbejder med i kommunerne.

Desværre fik vi kun et samlet almen område for 0-18 år.

Med udgangspunkt i regeringsgrundlaget sendte bestyrelsen BKF's holdninger til 4 relevante ministre; Ellen Trane Nørby, Karen Ellemann, Bertel Haarder og Esben Lunde. Og vi er nu i en videre dialog med ministre og ministerier.

Vi har meddelt ministrene, at BKF er klar til at yde en stor indsats i arbejdet med en fortsat udvikling af vores faglige områder. Til gavn for børn og unge – vi vil det bedste.

At vi vil det bedste for børn og unge har vi i årets løb gentaget igen og igen ved at fremhæve foreningens holdninger.

3. Budskaber med BKF-holdninger til politikerne og andre samarbejdspartnere

Inklusion har i løbet af året været et varmt debattemne ikke mindst i valgkampen.

I BKF mener vi, at tiden er kommet til, at vi dropper snakken om for eller imod inklusion. Også selv om medierne gerne vil bringe triste historier om børn og familier, som ikke har haft gode erfaringer med inklusion.

Når vi snakker om inklusion, så har vi i samme sætning sagt, at nogle er i fællesskabet, som ikke naturligt er en del af fællesskabet.

I BKF tror vi på fællesskabets skole. Vi tror på, at vores stabile og demokratiske samfund, hviler på værdier om respekt for og accept af mangfoldighed.

Vi ved, at deltagelse i fællesskaber er gavnligt for den enkelte, for gruppen og for vores samfund. Vi skal fastholde det perspektiv, også når det er svært. Derfor giver det heller ikke mening at tale for eller imod inklusion. Men vi skal der imod tale om strategier og metoder for en god inklusion.

I BKF har vi derfor tit manet til besindighed, når enkelthistorier driver med mediernes dagsorden. Vi må og skal i hver enkelt kommune og på hver enkelt skole møde forældre og børn i dialog, også når det er svært.

Folkeskolereformen

Også folkeskolen har været til debat, og som altid i forbindelse med skolestarten.

Det har især været ved begyndelsen af skoleåret og starten på år 2 med reformen. Her blev det til en heftig debat af skoledagens længde. Her har det vist sig nødvendigt at huske politikerne og andre på intensionerne med folkeskolereformen.

Vi har gennem pressemeddelelser, debatindlæg og møder mindet politikere om, at folkeskolereformen kun lige er kommet fra land.

Det er jo paradoksalt, at vi oplever, at vi for at få bare rimelige betingelser til det store arbejde med implementering af folkeskolereformen må påtage os et større ansvar for folkeskolereformen end politikerne bag forliget.

BKF har deltaget aktivt i arbejdet med implementering af skolereformen ved møder, oplæg og udarbejdelse af materialer.

Vi har leveret til arbejdet med trivselsundersøgelserne, skoleledelse og IT. Og det vil vi forsat gøre, for vi tror på, at reformen, hvis vi husker på intentionerne om en varieret skoledag, kan løfte elevernes faglige kunnen og give bedre trivsel i skolen.

Få nu sat dagtilbud på den politiske dagsorden.

Vi har også i det forgangne år, arbejdet på at få sat dagtilbud langt højere op på den politiske dagsorden. Det gjorde vi nu også året før og årene inden da.

Derfor var glæden i BKF stor, da tidligere statsminister Helle Thorning-Schmidt i nytårstalen åbnede op for et politisk udspil på dagtilbudsområdet. Og skuffelsen var tilsvarende stor, da det efterhånden blev klar, at det blot ville blive et udspil til valgkampen.

Med regeringsgrundlaget og finanslovsforslaget i hånden, så må vi vel konstatere, at det blev reformen, der ikke kom.

I BKF har vi fortsat ambitioner på 0-6 årsområdets vegne. Det er simpelthen for vigtigt til ikke at presse på. Mange af de andre mål for skole- og ungeområdet er afhængige af højkvalitetsdagtilbud. Og vi gentager det gerne igen!

Højkvalitetsdagtilbud har sin helt egen begrundelse i forhold til børnenes læring, trivsel og udvikling, men højkvalitetsdagtilbud har samtidig en afgørende positiv betydning for inklusionsopgaven i skolen, antallet af unge der ikke bliver uddannelsesparate, antallet af unge på kontanthjælp ved det 18. år, osv.

Vi skal forstå, at kvalitet og målrettet arbejde i det almene område er forebyggende for udsatte børn og unge.

Fokus på nedbringelse af fejl i sagsbehandlingen på familieområdet er på sin plads, men vi skal have fokus på effekterne af indsatserne – det er jo børnene det drejer sig om.

I BKF har vi støttet op om Taske Forcen fra Ankestyrelsen og Socialstyrelsen. Den har helt afgjort haft sin berettigelse. Vi må dog sætte spørgsmålstejn ved overskrifter om, at kommuner har fejl i sagsbehandlingen i over 50 % af sagerne. For fejlene vurderes i forhold til det bureaukrati, som området er underlagt, uden hensyn til om det nødvendigvis bidrager til kvaliteten af arbejdet eller afgørelserne. Overskrifterne bidrager derfor ikke til mere kvalitet, men til mistillid.

Der er sket meget i de danske kommuner de sidste år, og kvaliteten i sagsbehandlingen er forbedret væsentligt. Vi mener derfor, at tiden er kommet til at fokus flyttes fra overholdelse af sagsbehandlingsregler til fokus på effekter af indsatserne, så vi reelt bliver klogere på, om børn og unge bliver hjulpet godt videre i livet.

Udsatte børn og unges liv er, som alle børn og unges liv en helhed. Det betyder, at sammenhænge i indsatser og overgange er vigtige.

Bedre sammenhæng mellem de almene tilbud til børn og unge og mellem de almene tilbud og de kulturelle tilbud – og ikke mindst at kulturen har sin egen værdi.

I BKF er vi altid optaget af, hvad der giver den bedste kvalitet i vores arbejde. Og noget der kan give kvalitet er sammenhæng i vores tilbud.

Fra BKF har vi alle steder talt for større sammenhæng. Det er mellem dagtilbud og skole. Her snakker vi ikke om overgang, men om sammenhæng i læringsmål, indhold og pædagogisk tilgang. Dagtilbud skal ikke ”skolefixeres” med en skoledidaktik, men der skal sammenhæng i læringsmål, så det pædagogiske personale i en praktisk pædagogisk hverdag kan omsætte læringsmål til fokus på børnenes læring.

Det er mellem folkeskole og ungdomsuddannelser. Og her må vi konstatere, at der helt overordnet ikke er meget sammenhæng eller samarbejde mellem grundskolen og ungdomsuddannelser. Faktisk så går mange kommuner foran med forskellige samarbejdsformer med ungdomsuddannelserne. Der kan hentes meget inspiration i den virkelige verden.

Vi skal derfor i langt højere grad sørge for spredning af erfaringerne på tværs af kommunerne.

Men sammenhæng skal også ses i forhold til kultur og fritidsliv. Det er med den nye folkeskoleform skrevet direkte ind, at vi er forpligtet på samarbejde med kultur og fritidsområdet.

Det er helt ok, men i BKF har vi ikke brug for en lovmæssigt pålæg for at se værdierne i kulturen.

I BKF tror vi på, at kultur- og fritidslivet gør en forskel som værdi for den enkelt, men også som værdi for fællesskabet. Det betyder, at vi aktivt har opfordret kulturministeriet og ministeriet for børn, undervisning og ligestilling til et samarbejde om den åbne skole.

Derfor er det også stærkt bekymrende, at regeringen vil spare på kulturen.

De udmeldte besparelser på kulturområdet er meget voldsomme, og vi må fra BKF's side stille os meget undrende overfor det politiske projekt, hvor kulturen, som en af de væsentlige bidragsydere til det danske demokrati, kommer under så stort et pres.

Kultur understøttes ikke ved en kanon.

Kultur er mangfoldig og leves derude hver eneste dag. I BKF mener vi, at både stat og kommuner skal understøtte kulturlivet aktivt – gerne med krav om synliggørelse af kulturens bidrag til omgivelserne.

Det er i orden med krav om kvalitet, effekt og synlighed, og det kalder på god ledelse.

Ledelse er ikke kun styring på opstillede mål. Ledelse udøves sammenhængende dialoger.

Der er kommet fokus på faglig ledelse og forvaltningens nye rolle. Det er et fokus som BKF i forskellige sammenhænge har leveret materiale til og oplæg om.

Det betyder, at det er et fokus, som vi bakker op om. Samtidig er det væsentligt at sige, at ledelse udtrykkes gennem en sammenhængende ledelseskæde, hvor der foregår dialog.

Vi skal have udnyttet dialoggrupperne mellem de forskellige niveauer, så der kommer sammenhæng fra politisk til praksis – og omvendt.

Hvordan det kan forme sig i de enkelte kommuner vil være meget forskelligt, da kommunerne netop er meget forskellige.

Vi har fra BKF appelleret til, at vi kommunalt gør det politiske ansvar mere tydeligt, og at vi skaber dialog med brugerne og borgerne. Det er nødvendigt, at vi i kommunerne politisk og administrativt står på mål for vores prioriteringer og handlinger.

Det er vores arbejde. Det er det, som vi, alle BKF-medlemmer arbejder for og med hver dag.

4. BKF er en forening af netværk

Med de mange indsatsområder jeg har omtalt, er det godt at vide og opleve, at BKF er en stærk forening. Vi har ca. 420 medlemmer, som er organiseret i forskellige netværk nationalt og regionalt, hvor rigtig mange medlemmer er engagerede.

Vi mødes flere gange om året på tværs af landsbestyrelse, regionsbestyrelser og landsdækkende netværk. Det giver det nødvendige rum for informationer og dialog.

Det betyder, at vi igennem BKF's netværk får lagt kvalificerede og konsistente holdninger, som vi kan stå solidt på både i foreningen og i samarbejdet med andre aktører. Det illustreres gennem nogle af de publikationer, som vi har lavet, og som fortsat er aktuelle. F.eks. Guld i nabolaget, Ny-specialisering og 10 guidelines for ledelse.

I disse år stilles nye krav til topembedsmænd, der fordrer nye kompetencer.

Der skal skabes vækst og samskabes.

De nye krav er blandt andet, at vi nedbryder vores "egne grænser", så vi i langt højere grad søger samarbejder med borgere, erhvervsliv og hinanden over kommunegrænser.

Samtidig oplever vi nye politikere, der positivt forstået vil deres politik. Det er på mange måder godt, da det skaber bevægelse i forståelsen af de kommunale opgaver og organisering, men det kan også presse os, som embedsmænd, da vi må fastholde den saglige, faglige og lovgivningsmæssige vinkel. Vi må på en gang have modet til at gå nye veje for omstillinger sammen med politikerne, men vi må samtidig undgå at blive fanget i den politiske dagsorden, hvor vi glemmer vores traditionelle embedsmænds forpligtelse om rådgivning af politikerne – det kan også kræve mod til at sige fra.

Det er dilemmaer, der ikke findes ét klart svar på.

Derfor er BKF et godt kollegialt netværk, hvor ligesindede mødes, og hvor vi aktivt kan og skal bruge hinanden til kollegialsparring – også på hverdagens udfordringer.

5. Afslutning

Afslutningsvis vil jeg gerne takke alle medlemmerne i BKF for jeres store opbakning til foreningen. Det kommer til udtryk i jeres engagement i foreningens arbejde, og som vi kan se ved den enorme opbakning til vores årsmøde.

Ligeledes vil jeg benytte lejligheden til at takke alle vores samarbejdspartnere for et rigtig godt samarbejde i år 2014-15. Vi sætter stor pris på vores løbende samarbejde, hvor der udvises gensidig respekt for de forskellige interesser i en kontekst om, at vi alle vil det bedste for børn, unge og kultur- og fritidslivet.

I år fejre vi 50 års jubilæum for en stærk forening, som mange dygtige og engagerede medlemmer før os har lagt kræfter i at opbygge. Jeg vil gerne ved netop et jubilæum udtrykke min respekt for det arbejde, som vi andre står på skuldrene af i dag.

Vores succes i samarbejdet med alle andre aktører er, at vi alene er en faglig forening. Vi vælger altid at tage en faglig og / eller ledelsesmæssige indfaldsvinkel. Vi varetager ikke særinteresser politisk eller i forhold til bestemte målgrupper.

På det grundlag er og vil BKF vedblive at være et troværdig samarbejdspartner, og vi vil være klar til at yde vores bidrag til udvikling af vores faglige områder: Børn og Unge – vi vil det bedste.

Med disse ord overgiver jeg den mundtlige beretning til generalforsamlingens behandling.